

Nozīmīgas personības
Ramatas pagasta
saimnieciskajā attīstībā laika
periodā no
1945. - 1990. gadam

sagatavoja Gunita Penka
Ramatas pagasta bibliotēka
2021. septembrī

Fonda kartiņa						
Uzziņu kods (fonda numurs):	59					
Fonda nosaukums:	Kolhozs "JAUNAIS ARĀJS", Ramatas ciems, Valmieras rajons					
Fonda atrašanās vieta (arhīvs):	Valmieras zonālais valsts arhīvs (VaZVA), Cempu ielā 13, Valmierā					
Fondu datējums:	1948 - 1968					
Apraksta vienības apjoms un informācijas nesējs		Kopskaits	lietvedības	ZTD	personālsastāvā	personu
	Aprakstītās	258	97		161	
	Kopā	258	97		161	
Agrākās pakļautības						
1948 - 1949	Valmieras apriņķa Idus pagasta Ziediņu ciema					
1949 - 1954	Rūjienas rajona Ziediņu ciema					
1954 - 1959	Rūjienas rajona Ramatas ciema					
1959 - 1968	Valmieras rajona Ramatas ciema					
Agrākie nosaukumi						
1948 - 1968	Kolhozs "JAUNAIS ARĀJS"					
Valoda:	latviešu					

1948. gadā Ramatas ciemā nodibinās pirmais kolhozs “Jaunais Arājs” (pastāv līdz 1968. gada 1. aprīlim), kur par priekšsēdētāju ievēl Pēteri Bondaru. Jaundibinātajā kolhozā par biedriem ar dažiem izņēmumiem iestājas gandrīz visi toreizējā Ziediņu ciema iedzīvotāji.

Fonda kartiņa						
Uzziņu kods (fonda numurs):	370					
Fonda nosaukums:	Kolhozs "ŽDANOVA v.nos.", Ramatas ciems, Rūjienas rajons					
Fonda atrašanās vieta (arhīvs):	Valmieras zonālais valsts arhīvs (VaZVA), Cempu ielā 13, Valmierā					
Fondu datējums:	1949 - 1955					
Apraksta vienības apjoms un informācijas nesējs		Kopskaits	lietvedības	ZTD	personālsastāvā	personu
	Aprakstītās	78	27		51	
	Kopā	78	27		51	
Agrākās pakļautības						
1949 - 1955	Rūjienas rajona Ramatas ciema					
1949 - 1949	Valmieras apriņķa Mazsalacas pagasta Ramatas ciema					
Agrākie nosaukumi						
1949 - 1955	Kolhozs "ŽDANOVA v.nos."					
Valoda:	latviešu					

1949. gadā nodibina lauksaimniecības arteli (I/a) «J.Rainis», priekšsēdētājs - Elmārs Rudzītis un I/a «Ždanova vārdā nosauktais», pirmais priekšsēdētājs Jēkabs Jaunalksnis, vēlāk Pēteris Sīpols. Kantoris atrodas "Kalnmelku" mājās.

1955. gadā 1. septembrī tie pievienoti padomju saimniecībai "Austrumi", kā nodaļas.

Jauna padomju saimniecība

Mūsu rajonā nodibināta jauna padomju saimniecība «Ramata». Saimniecības vadību uzņēmušies bijušais Rūjienas rajona lauksaimniecības inspekcijas priekšnieks Gunārs Fridrihsons, galvenais agronoms Eduards Vīksne un galvenā zootehniķe Jolanta Alpe.

V. Ziediņš



No 1962. gada līdz 1981. gadam kolhozu vada
Gunārs Šmits (dzimis 26.10.1933., Alūksnes
rajona Gaujienas ciemā, miris 30.12.1985.,
Ogres rajona Ķeipenes ciemā).

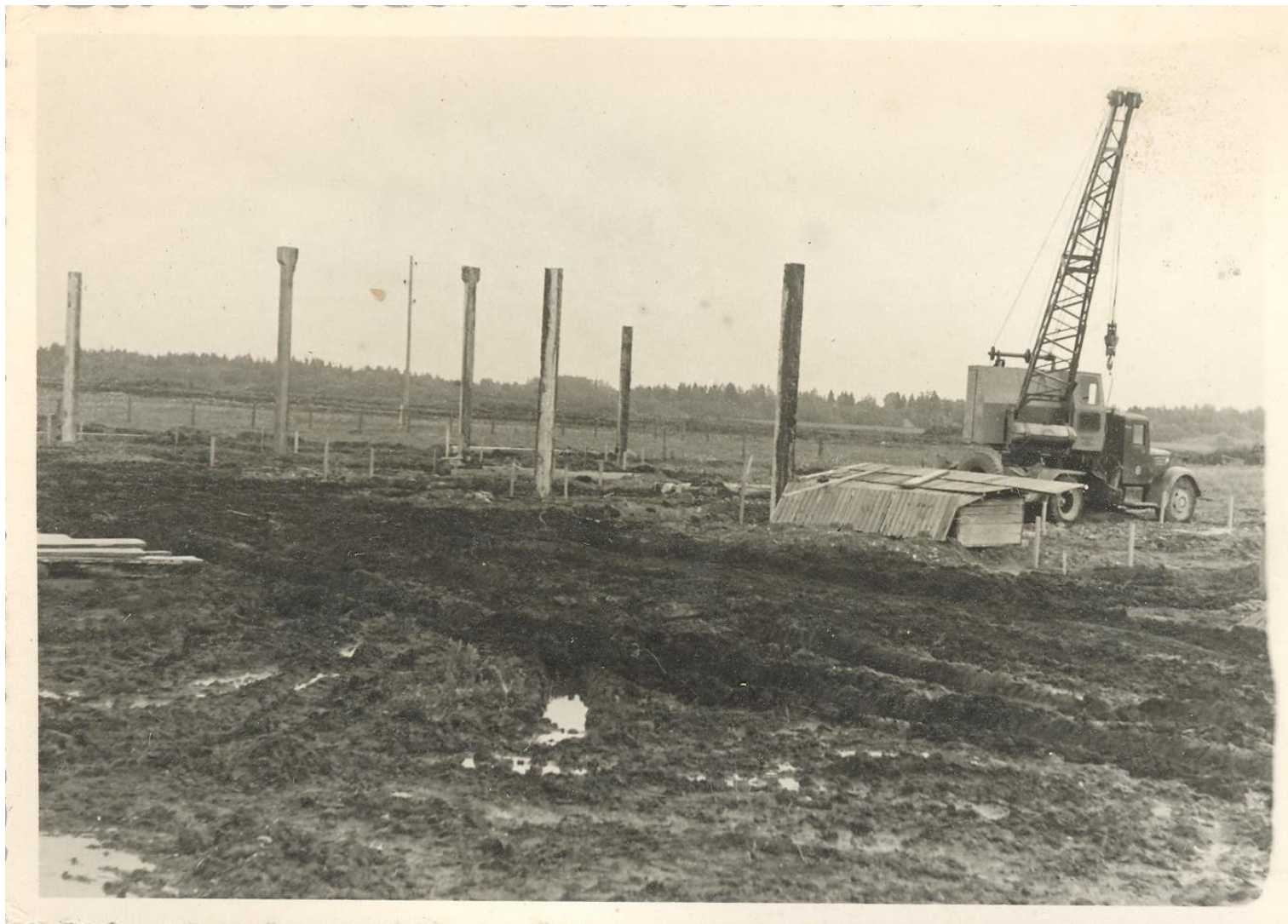
Foto autors nezināms.



Kolhoza priekšsēdētājs G. Šmits sveic jauniesaucamo 1970. gads. Foto: autors nezināms.

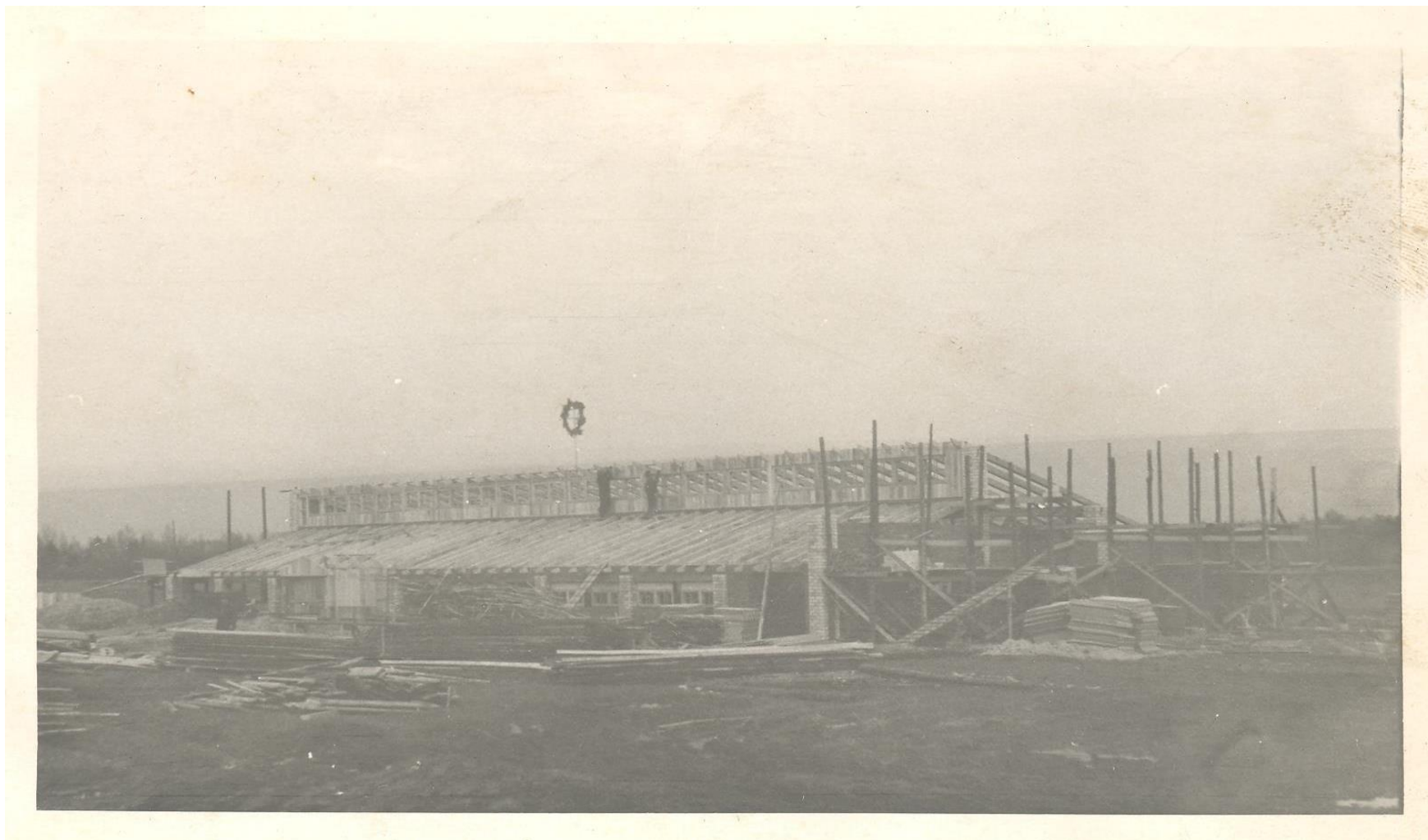


Māja «Āboliņi», celta 1966. gadā «Kundziņu» kūts darbiniekiem.
Foto: autors nezināms, foto uzņemts ap 1967. gadu.



Vietējā Ramatas būvbrigāde ceļ govju kūti "Ķīšos". 1962. gads.

Foto : Ēvalds Zilpaušs, galvenais būvdrigadieris.



«Ķīšu» kūts spāru svētki. Foto autors Ēvalds Zilpaušs.

Bērzi šalc draudzības dziesmu

Ja padomju saimniecībā «Ramata» kādam lopkopības darbiniekam pajautātu: «Kurā fermā strādā vispieredzējušākās slaucējas?», viņš nosauktu Talču, Kalnrudīņu un Ķīšu novietnes. Un tad droši vien piebilstu, ka labākais un saliedētākais kolektīvs ir Ķīšos.

Ķīšu fermu nodeva ekspluatācijā pirms desmit gadiem. Uz to pārcēla govīs no Eglītēm. Savas brūnālas jaunajā vietā turpināja kopt Ilga Tauriņa, Alma Kalniņa, Marta Vaņkova. Bet — bija vajadzīga vēl ceturta slaucēja. Un — ceļš uz jauno fermu drīz vien atveda jaunieši Rasmu Grinvaldi. Viņa ātri iejutās kolektīvā. Un nu jau kopā ar Ilgu, Almu un Martu nostrādājusi

gandrīz deviņus gadus. Par darba vietas maiņu nedomā.

Slaucējas labi pazīst savu ganāmpulku, to rūpīgi kopj. Tāpēc brūnālas tē dzīvo ilgāku mūžu, dod pilnākas slaucenes.

Alma Kalniņa līdz 1. novembrim vidēji no govs bija izslaukusi 300 kilogramus piena vairāk nekā saimniecībā. Viņas vārds ierakstīts sovhoza Goda plāksnē.

Fermā strādā lieliskas mehāniskās slaukšanas meistes. Šogad rajona sacensībās Burtņiekos Ilga Tauriņa ieguva otro vietu. Pirms pāris gadiem rajona mēroga sacensībās startēja Rasma Grinvalde.

Mehāniskās slaukšanas māku apguvušas arī divu lopkopēju meitas. Vasaras

brīvlaikā viņas daudz palīdzēja savām mātēm.

Neatlaidīga ir Marta Vaņkova. Viņa vienmēr gādā kaut ko savām govīm, arī brīvajā laikā nereti rikojas pa kūti. Un — pūles nav veltīgas. Viņas kontā ir ceturtais labākais izslaukums vidēji no govs saimniecībā.

Par nakts lopkopēju Ķīšos jau piecus gadus strādā Vera Nekundē. Viņai allaž labs noskaņojums. Tas dod mōžumu arī kolēģēm. Par atvietotāju fermā šogad sāka strādāt jaunieše Ludmila Černugova. Slaucējas viņai savas grupas uztic droši.

Lopkopēs strādā roku rokā. Piemēram, sanitārajās dienās fermas apkārtni un kūti poš visas slaucējas. Pienākumi sadalīti.

Protams, lai tālāk kāpinātu piena ieguvu, kolektīvam vēl jāpaveic daudz. Nebūs viegls ziemošanas periods. Ļoti taupīgi un prasmīgi vajadzēs izlietot lopbarību. Vajadzēs likt lietā visu savu ilggadējo pieredzi, lai neļautu samazināties izslaukumiem, lai izpildītu saistības.

Kolektīvs Ķīšu fermā saliedēts. Par to stāsta arī bērzu birztala, ko izveidoja pērn pavasar. Savs kociņš tajā būs jāiestādā arī Ludmilai. Bērzi šalc draudzības, sadarbības un spēka dziesmu.

J. ALPE,

padomju saimniecības «Ramata» galvenā zootehniķe



Ramatas pag. «Lejasmelkas» pirms pārbūves, 1956. gads. No 1955.gada vasaras tur atradās bibliotēka un ciema padome, kā arī klubs. Foto autors nezināms.

JAUNS CIEMA

Jaunu kolhoznieku klubu ar plašu zāli, kur vietas ir 200 skatītājiem, lielu skatuvi un ērtām citām telpām septiņgades pirmā gada beigās ekspluatācijā nodeva Ramatas ciemā. Tagad uz sarīkojumiem, koncertiem un dramatisko kolektīvu viesizrādēm te ierodas jaundibinātās Ramatas padomju saimniecības un kolhoza «Jaunais arājs» laudis.



Jaunajās kluba telpās populāri kļūst slēgtie vakari. Centrā mehanizators Gunārs Beņķis ar partneri, vidū, aiz Beņķa - Austrā un Jānis Brokāni. Foto: autors nezināms, ap 1970. gadiem.



Klubā tiek rīkoti bērības svētki. Pirmajā rindā no kriesās puses 5. sēž Silvestrs Fadejevs ar dēlu Juri, no labās puses 5. sēž Ausma Fadejeva ar meitu Olitu. Foto no Fadejevu ģimenes arhīva. Autors nezināms, 1967. gads.



Tiek celta mehāniskā darbnīca. Sāka celt PMK-4 vīri, bet darbnīcas celtniecību pabeidza vietējā būvbrigāde un traktoristi. Foto: Jēkabs Rudzītis, 1968. gads.



Lai kolhoza darbs ritētu raiti un tehnika strādātu nevainojami, ir vajadzīga laba mehāniskā darbnīca.
Foto: autors nezināms, ap 1969./1970. gadu.



Anita Zilpauša 24.01.2020.
stāsta: «Šāda bilde ir arī
Ēvalda Zilpauša albumā.» Mēs
ar Baibu Zilpaušu aplūkojām
bildes un domājām, ka
nezināmais ir Valdis Šķiņķis, jo
viņš kādu laiku dzīvojis
«Akmeņkalnos» un kopā ar
Haraldu Baušenieku strādājis
būvbrigādē. No bildē
redzamajiem strādniekiem,
viņš pašlaik vienīgais
aculiecinieks, pārējie ir miruši.
Bildes varētu būt taisījis arī
Ēvalds, jo viņš ir nodarbojies
ar fotografēšanu.

«Mazsalacas novada Ramatas pagastā (toreiz Ramatas ciems, Valmieras rajons) Somu pirts pēc
nodošanas ekspluatācijā 1969./1970.g. ziemā. Skats no Salacas upes puses. Pirti nodod ekspluatācijā ap
Ziemassvētkiem» - atceras Arnolds Brolis. Dokumentos atrodamas ziņas, ka pirts ekspluatācija tiek
uzsākta 1970. gada 1. augustā.



Būvbrigādes vīri, kuri cēla kolhoza Somu pirti.

Foto: Ēvalds Zilpaušs.

Būvstrādniekus un speciālistus fotogrāfijā
2020. gada 10. janvārī palīdzēja
atpazīt Arnolds Brolis (81 gadi),
kurš dzīvo Ramatas pagasta
«Vītolos».

Sarakstu skatīt nākošajā slaidā

Fotogrāfijā redzami vīri no kriesās puses 1. rindā:

1. Artūrs Mencis, dzīv. «Bērzkalnos», toreiz Ramatas ciems
2. Guntis Ramats
3. Arnolds Jurka(1926. - 2009.), dzīv. «Jaunliesmaņos», toreiz Ramatas ciems
4. Endelis Pārmanis, dzīv. «Līdumos», toriez Ramatas ciems, 2. stāvā pamatīgs mūrnieks, pēc tautības igauņis, Igaunijā nepierakstīja, māju uzcēla Moizekilā un pēc tam aizgāja atpakaļ uz Igauniju dzīvot (esot bijis politiskais ieslodzītais)
5. Eduards Roska, dzīv. «Puņmutēs», toreiz Ramatas ciems
6. Boriss Korņejevs, dzīv. «Līdumos», Sovhozā «Ramata» galvenais inženieris (ar atšķirīgu cepuri)
7. Ēvalds Zilpaušs, dzīv. «Galtalčos», toreiz Ramatas ciems, galvenais būvbrigadieris, (atspiedies pret somu pirts balstu)
8. Dmitrijs Korņejevs (stāv atstatus viens pats, Borisa Korņejeva brālis) dzīv. «Līdumos» toreiz Ramatas ciems, santehniķis

Fotogrāfijā redzami vīri no kreisas puses 2. rindā:

9. Haralds Baušenieks, dzīv. «Akmeņkalnos», toreiz Ramatas ciems.
10. Jānis Mencis, dzīv. «Menčos», toreiz Ramatas ciems, raksturīgs, ka ziemas cepurei viena auss stāvēja taisna, otra augšā. Bija ar koka kāju, jo jaunībā vienu kāju ielaidis kuļmašīnā.
11. Emīls Podiņš, raksturīgs, ka ziemas cepurei abas ausis vienmēr salocītas uz augšu.
12. Juris Ķibers, (1938.-2014.), dzīv. «Kalnmelkās», toreiz Ramatas ciems.
13. Jēkabs Rudzītis, darba drošības inženieris, jautājums- kurš fotografēja?
14. Valdis Šķiņķis, dzīv. «Akmeņkalnos», Haralda Baušenieka vecākās meitas vīrs.
15. Nikolajs Kauliņš, (1906.-1990.), dzīv. «Kraujēnos», toreiz Ramatas ciems, smalks galdnieks, varētu būt, ka taisīja tieši somu pirtij logus.

Ziema bija auksta, vēl nesaprata, kā somu pirts jāizmanto. Emīls Podiņš un Alberts Ķibers (nav redzams fotogrāfijā) gājuši pirtī un tūlīt upē, kā rezultātā abiem otrajā dienā temperatūra 40 grādu. Emīls ticis ātri uz pekām, Alberts slimojis ilgāk.

Arnolds strādājis par šoferi uz «ļetučkas» – remonta vāģis - un ik pārvakarus vedis dejotājus un citus uz pirti pērties.

RAMATAS «PĪLĀDZĪTIS»



Ramatas bērnudārzs «Pīlādzītis».

K. KLAVINA foto

Bērnudārzs Ramatā darbojas kopš 1968. gada. Sākumā pielāgotajās telpās te varēja uzņemt tikai ap 30 saimniecības strādnieku bērnu. Bet jaunu, saulainu ēku ar 90 vietām mūsu bērnudārzs ieguva 1977. gada augustā. Tagad arī apkartējās

saimniecības «Gaisma», «Rosme», «Skaņaiskalns», «Mazsalaca» savus mazus labprāt ved uz Ramatas diennakts «dārziņu».

Pašreiz te visvairāk ir mūsu saimniecības lopkopju bērnu, to pulkā no četrām ģimenēm pa divi. Piemēram, slaucejai Irīnai Zvirbulei vi-

sas deviņas atvases pirmskolas laiku pavadījušas «Pīlādzītī». Arī bērnudārzā un kantori strādājošās māmiņas visu nedēļu var būt mierīgas.

Bērnudārzs mums veic divas lielas funkcijas. Pirmā no tām ir pati par sevi saprotama: mātes var iet darbā, un bērni tiek sagatavoti skolai. Bet otrs svarīgākais uzdevums mūsu «Pīlādzītim» ir nodrošināt jaunatnes palikšanu saimniecībā. No 26 bērnudārza darbiniekiem 17 ir vietējie. Un būs vēl xairāk. Sogad četras jaunas sievietes mācās Valmierā un drīz vien būs atpakaļ saimniecības «dārziņā» jau kā kvalificētas audzinātājas. Arī visas ir ramatietes.

Meitenes paliek strādāt bērnudārzā, un līdz ar to te-

pat saimniecībā paliek arī puiši — par šoferiem, traktoristiem. Ramatā gandrīz pie katras mājas ir bērnu ratiņi — gan zili, gan sarkani.

Ja netīks aizmirsti soliņus par skolas celtniecību Ramatā, tad mūsu ciema jaunatnes būs diezgan. Bet, kur jaunatne, tur nākotne. Tātad — Ramatas «Pīlādzītis» nav no «rūgtajām šķirnēm».

A. RUDZITE,

padomju saimniecības «Ramata» partijas pirmorganizācijas sekretāre

Liesma

3. lappuse

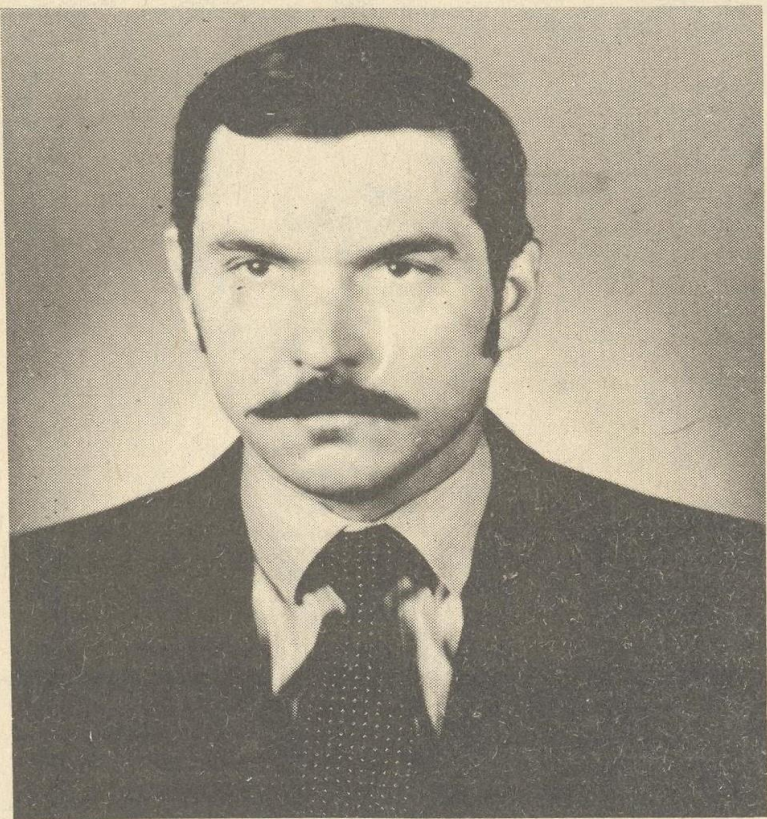
1985. gada 1. jūnijs

Lai saimniecības strādnieki varētu labāk strādāt ir padomāts par diennakts bērnudārzu, kas atviegloja daudzu strādājošo māmiņu dzīvi, kā arī vietējiem iedzīvotājiem bija darbs tuvāk dzīves vietai.



● Padomju saimniecības «Ramata» delegātu grupa. No kreīsas: saimniecības direktors J. Razminovičs, iecirkņa priekšnieks K. Kūla, partijas pirmorganizācijas sekretarē A. Rudzīte, šoferis J. Vilnis un galvenais agronomis L. Končus.

No 1981. līdz 1990. gadam padomju saimniecību «Ramata» vada Juris Razminovičs (1942. – 2005.).



Gan pašā Ramatas sovhozā, gan rajona vienotajā inženiertehniskajā dienestā atzīst, ka galvenā inženiera MODRA MEISTERA (attēlā) vadībā saimniecībā tehnika kārtejiem darba cēlienam tiek sagatavota arvien labāk.

T. VISOCKAS foto

Jau nākamajam cēlienam

Ar rūpēm iet vasara. Arī mūsu saimniecībā veiksmes vai neveiksmes nosaka tas, kā strādā mehanizatori, kā izdevies sagatavot tehniku. Izrādās, ka šoziem vīri bija pacentušies rūpīgāk nekā citkārt, jo siena laikā dīkstāvju tehnisku iemeslu dēļ bija samērā maz.

Mehāniskajā sektorā kārtības ieviešanā vēl darāmā daudz. Taču ir izdevies pānākt, lai katrs mehanizators būtu galvenais atbildīgais par viņam uzticēto sarežģīto tehniku. Lauksaimniecības mašīnas, sīko piekabes inventāru remontē brigāde, bet pie agregātu remonta klāt ir cilvēks, kas ar to strādās. Zināmu sarežģījumu, piemēram, kombainu sagatavošanā darbam, rada kombainieru trūkums. Vairāki labi puiši pērn aizgāja dienestā, jauno papildinājums nav tik kupls. Turklāt šogad druvā gribam laist 10 kombainus, par vienu vairāk nekā pērn.

Vajadzētu vēl. Jau tā mums bija viens no lielākajiem darba apjomiem ar katru kombainu — savi 130 hektāri. Tagad būs 120 hektāri. Bet, lai «Ramatā» nebūtu kavēšanās un mūs nepārsteigtu rudens lietavas, vajadzētu ar katru kombainu vākt pat mazāk par 100 hektāriem. Tad izdotos labību paņemt optimālos termiņos.

Kombaini izremontēti. Tagad tos kārtojam darbam, jo jaunnedēļ vajadzēs sākt kult zālāju sēklu laukus. To pašu kombainieru trūkuma dēļ visus vienlaikus skatei sagatavot nevaram.

Pamatkodolu veido pieredzējušie A. Brolis, E. Jaunalksnis, J. Gluhs. Par mūsējo nu jau vai desmito gadu uzskatām arī Mazsalacas MRS mehanizatoru G. Beņķi. Strādāsim visi vienkopus. Tā vislabāk var sniegt tehnisko palīdzību.

M. MEISTERS,
galvenais inženieris

11.04.86. Lieluma

Pāri zaļajam meža ielokam kāpj smacies padebesis, brīdināmais par iespējamo lietu. Smaržo vīgrīzes, sarkanais aboliņš, un pušim pie traktora stūres sirds — kā cirulis vītero vasaras plaukuma.

Gundars Liepiņš. Ramatas laukus pazīst kops bērības. Jau kopš tiem laikiem, kad tēva traktoram vien pakal skraidīja, gaidīdams izdevīgu brīdi, kad tēva rokai uz stūres līdzas varēs nolikt arī savejo. Tehnikas remonta laikā puika staigāja apkārt kā moris, toties traktora detaļas orientējas labāk nekā reizesreķinā.

Tā sākas Gundara traktormācības stundas tepat Ramatā sava tēva **Agri Liepiņa** tiesāja vadība. Un bez šīm stundām laikam nebūtu arī tas turpmākas Rūjienas 5. tehniskā skola. Atelpas brīdi starp eksāmeņiem Gundara rokas niezēti niez pēc traktora stūres, ka jau tas saimniecības stipendiatam piederās. Lūk, arī siena dienas viņa vesta krava aizlīgo, ne lapiņu neatstājot uz ceļa.

— Puika, bet tēva pedas, — saka otra iecirkņa priekšnieks Arvids Kūla, vērodams jauna Liepiņa darbu. Iznāks lietaskoks, kad pabeigs skolu.

Tagad «lietaskokam» ir septiņpadsmit gadu un pilna galva ar skolas un tēva darba gudrību. Kuru katru brīdi viņš ir gatavs sesties pie tēva traktora stūres un strādāt tā, lai visa Ramatā jūt, ka tāl ir darīšana ar sava tēva cīnīgu delu. Te pat aiz ceļa likuma gaida nakama siena krava, kas jāpaspej dabūt pie vietas. Tas padebesis jau ilgi negaidīs.

Bet kur šobrīd varētu būt Gundara tētis, ja pievakares stunda traktors uzticēts dēlam? — Viņu jūs sastapsiet mājās, — saka zinātāji un piebilst: — Bet mājās atradīsiet pēc ozola. Tik liela ozola kā «Rijaskalnos» te nekur citur nav.

Ja Liepiņu apdzīvotās mājas Ramatā pazīst pēc ozola, tad, turpinot šo domu, droši var sacīt, ka pašus Liepiņus pazīst pēc darba.

Agris tikko pārnācis no siena plavas, bet pagalmā jau gaida cits darbs. Lauku cilvēkiem, īpaši mehanizatoriem, tagad tāds laiks, ka pat vakara stundā nav vaļas rokas pūtināt.

Nekāda diža auguma viņš nav. Bet, kā tādos gadījumos saka, neskatī vīru no cepures. Pēc darba ņemot, viņš ir viens no pirmajiem, ja ne pats pirmais mehanizators Ramatā.

Iecirkņa priekšnieks saka: — Tas darbus nešķiro. Nekad neatstās neko pusdarītu.



AGRIS LIEPIŅŠ ir viens no pirmajiem traktoristiem Ramatā.

Visu paveiks, cik labi vien spēš, un pats zinās, kas kuru brīdi steigšamāks. Tad jau es arī cenšos viņu uzteikt, kad runa ir par pērnajiem vai cita veida apbalvojumiem. Ir jau arī dzirdēts: «Atkal Liepiņš! It kā cili nebūtu strādājuši.» Tādās reizēs es droši saku:

— Padari tu savu darbu tā, kā to Liepiņš padara, un tad parunāsim.

Saimniecības direktors Juris Razminovičs apstiprina:

— Ja visi mehanizatori tā strādātu kā Liepiņš, tad mēs Ramatā varētu iztikt ar ie-

vērojami mazāku skaitu traktoristu.

Bet ko saka pats Liepiņš?

— Darbs man vienmēr ir bijis pirmajā vietā, bet nekadus lielos kaļņus jau apgāzis neesmu. Daru tikai to, kas jādara. Darba man vēl nekad nav trūcis, laika gan.

Nu jau trešo gadu desmitu viņš ir pie traktora stūres. Nekādas augstās traktormācības skolas. Liepiņš nav gājis, galvenokārt pamācības ceļa ticis pie mehanizatora tiesībām, strādājot pieredzējušu darbāudzinātāju vadībā. Tagad viņš pats kļuvis par darbāudzinātāju jaunajiem. Kādi darbi tik nav priekšā nākuši! Sogad pat — minerālmēslu seja, kartupeļu stādīšana, siena vešana un presēšana.

— Puika jau man ir vēl trakāks uz darbu, — saka Agris Liepiņš. — Kad sešam minerālmēslus, ap pusdeviņiem vakarā domāju: būs jāmet darbam miers. Bet Gundars man saka, ka viņš varot vēl kādu kravu izsēt. Un izsēja arī.

Tēva balsi neviļus ieskanas lepnams. Par to mantojumu, ko dēls guvis kops mazām dienām, tēva darbam līdzī dzīvotams. Būtu tikai vēl labāk mācīties, tad sirds būtu pavisam mierīga. Tās ir sarunas par darbu un par dēlu. Bet ne vārda par Latvijas PSR Augstākās Padomes Goda rakstu, ar kuru viņš apbalvots par augstiem darba rezultātiem, pildot aizvadītā gada saistības. Ne vārda par tām septiņpadsmit atzinībām darba gramatiņā, ne arī par socialistiskās sacensības uzvarētāja nozīmītiem.

Liepiņš stāsta par darbu, par laukiem, kas viņam pazīstami kaut nakts vidū, un jūtas mazliet neērti, ka mājas soļa prāvākā daļa paliek uz sievas pleciem, jo saimniecības darbu karstuma diena vienmēr iznāk par

isu. Bet viņa nenosoda savus vīriešus, saprot: tādi jau viņi ir un citādi nemaz nav iedomājami. Liepiņiem ir moskvičs. Pirms pāris gadiem jau mājās. Balts kā gulbis. Bet cik tad no tā

Tādi nu reiz ir tie, ar darbu apsēstie. Atgādināsi viņiem to, — vainīgi pasmaidīs, bet jo-projām darīs savu. Jo citādi rīkoties nespēj. Bet tieši viņiem izaug dēli, kas tēva arto vagu goda tur. Un tieši



GUNDARS LIEPIŅŠ.
K. KĻAVIŅA foto

braukšanas priekā ir būdīts? Tas allaž atlikts uz vaļas brīžiem, kad lielle darbi būs apdarīti. Bet «vaļas brīži» ir tieši kā radīti dažādiem racionalizācijas plāniem, kas, protams, atkal saistās ar traktoriem.

viņiem piešķir augstus apbalvojumus, ar kuriem ne tik daudz viņi paši kā viņu saimniecība lepojas. Jo uz viņu pleciem turas mūžam zaļā zeme, kur aug maize, sakņojas ozoli un dēli tēvu pēdās iet.

V. ZIEDIŅA

Preseš grupa

Par teicamu darbu un labiem rezultātiem augstus apbalvojumus saņēmuši vairāki kolhoza «Kaugurieši» lopkopji.

Par uzvaru Vissavienības sociālistiskajā sacensībā ar Goda diplomu un prēmiju apbalvota brigadiere Antonija Jēgere un slaucēja Jautrite Pēča. Ar PSRS Tautas saimniecības sasniegumu izstādes Sudraba medaļu apbalvota ciltslietu zootehniķe Dzidra Ozola, ar III pakāpes diplomu — Brišku fermas kolektīvs (brigadieris Pēteris Tupikevičs). Bronzas medaļas saņēmuši kontrolasistente Aina Gravāne, slaucējas Valija Tupikeviča un Juzefate Zajanceva.

Goda diplomi un PSRS Tautas saimniecības sasniegumu izstādes medaļas piešķirtas arī vairāku citu saimniecību darba pirmrindniekiem.

Goda diploms un prēmija — Dikļu kolhoza jaunlopu kopējai Bronislavai Kārkliņai un kolhoza «Rosme» cūkkopei Sofijai Bērziņai. Izstādes Zelta medaļa — Dikļu kolhoza jaunlopu kopējai Irēnai Krēslīnai. Ar Sudraba medaļām apbalvota Burtņieku sovhoza slaucēja Jevgeņija Jemašova un Matišu kolhoza slaucēja Ināra Salaciete.

Bronzas medaļa — lopkopjiem Alīdai Stucei Matišu kolhozā, Erikai Pavlovskai un Veltai Ievīnai Leņina kolhozā, Leonīdam Smanuhinam Burtņieku sovhozā, Baibai Behterevai «Straumē», Laimdotai Kuvaņnikovai «Bērzainē», Editei Krasīnai «Cīņā», Idai Immurei

un Annai Vahitovai «Vārpā», Antoņinai Parfeņenko Valmieras sovhozā, Vasiļīnai Fisenko «Skaņākalnā», Lūcijai Samanovai sovhozā «Austrumi», Mārai Vilnei kolhozā «Zelta druva».

PSRS Tautas saimniecības sasniegumu izstādes Bronzas medaļa piešķirta Mazsalacas

TEICAMS KOLEKTĪVS

kolhoza mežkopim Andrim Kļaužam.

Savukārt mehanizatoru konkursa uzvarētāji Ilgvars Smits («Ziemeļi») saņēmis Sudraba medaļu, Ilgonis Landrāts («Mazsalaca») un Imants Lezdiņš («Ramata») — Bronzas medaļas.

Goda nosaukums «Tei-

camnieks ražas un lauksaimniecības produktu transportēšanā ar automašīnu» piešķirts kolhoza «Vārpa» šoferim Jānim Eberhardam.

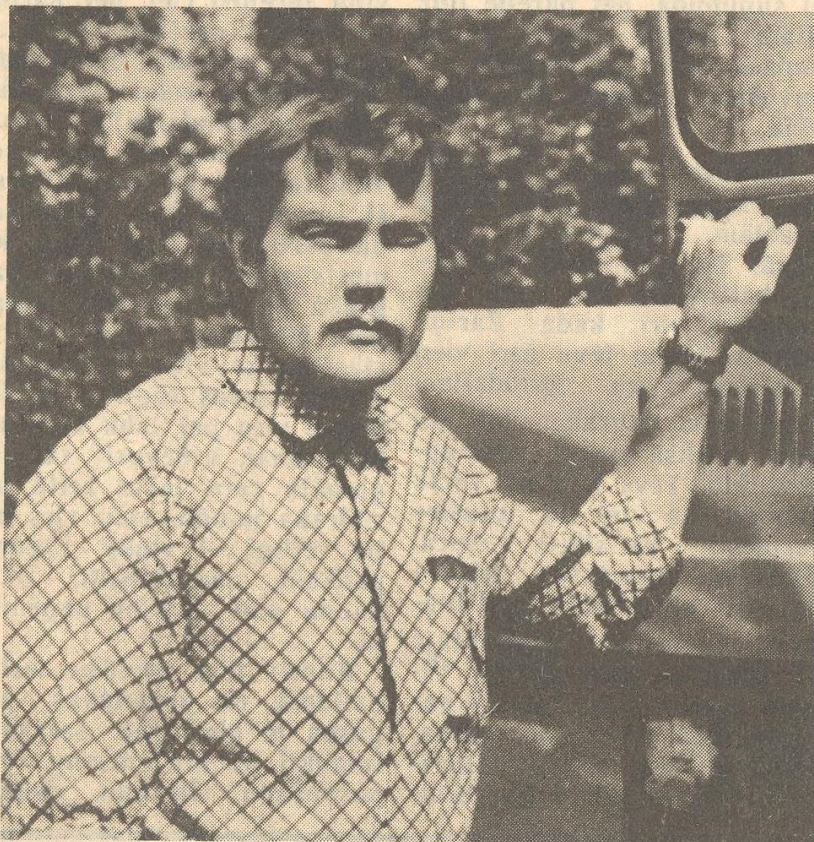
Apbalvotie saņēmuši vērtīgas balvas.

J. KRAVALIS,

pirmrindas pieredzes propagandists

Gādība par garajām stundām

Avangardā



IMANTS LEGZDIŅŠ
E. JURKĀNA foto

— Ikvienu darbu Imants prot padarīt, — tā par mehanizatoru Imantu Lezdiņu saka sovhoza «Ramata» direktors Juris Razminovičs. — Pavasarī sējas darbos viņš bija labāko vidū rajonā. Lai siena laikā par zāles trūkumu nebūtu jāšūdzas, palīdzēja nomēsnot zāles platības. Jūlijā labi strādāja uz siena preses. Tas jau viens no galvenajiem darbiem, lai sagādātu rupjo lopbarību. Graudu vākšanas sezonā Imants presē salmus.

Imants Lezdiņš ir īsts ramatietis. Ne tikai tādēļ, ka te audzis un sācis strādāt, aroda noslēpumus pie sava skolotāja mehanizatora Ojāra Grīnvalda apgūstot. Viņš neatsaka, ja saimniecības laukos jāstrādā arī brīvajās dienās vai vēlajās vakara stundās.

— Istie ramatieši neviens pretī nespurojas, ja lūdzam sestdienās, svētdienās pastaigāties, — saka J. Razminovičs. — Cilvēki saprot, ka no šīm stundām, kas ilgāk darbā aizvadītas, atkarīgs, cik lieli būs izslaukumi un cik tonnu gaļas mēs varēsim sagādāt. Tad arī šamaksa par kopīgo rezultātu ir lielāka.

Saprotams, ka cilvēki centīgāk strādā savā saimniecī-

bā, ja par viņu vajadzībām tikpat centīgi tiek rūpēts.

— Nesen uzcelām jaunu 36 dzīvokļu māju. Saimniecībā ir labs bērnodārzs, tāpēc daudzas jaunas meitenes te rod darbu un jaunajām ģimenēm arī ērti. Beidzot saņēmām atļauju celt astoņgadīgo skolu. Tai būs liela nozīme, lai jauniešus orientētu nākt atpakaļ pie mums. Ikdienas rūpes — lai strādniekiem tiktu piegādātas siltas pusdienas uz lauka. Cilvēki jūt, ka par viņiem rūpējas, tādēļ darbs šķiras. Šis gads ir viens no veiksmīgākajiem visā saimniecības pastāvēšanas laikā — gan sējā veicās, gan zāles lopbarības sagatavošanas plāni ir pārsniegti, — stāsta direktors. — Siens sapļauts un šķūņos savests aptuveni par 130 t vairāk nekā pērn, tas ir, 125 procenti no plānotā. Pārējā lopbarība sagādāta par 118 procentiem.

Saimniecības galvenais agronomis Leons Končus piebilst:

— Vēl tikai jānopļauj nenogatavotās ganības. Tad šis darbs būs padarīts. Jāsāk labības pļauja, bet vārpas lēni gatavojas.

I. APSITE

LAUKU CELTNIIEKU RŪPES

Uz partijas gādību padomju tautas labklājības tālākā paaugstināšanā mēs esam parādusi atbildēt ar savu praktisko darbu. Pašlaik ļoti nozīmīgu objektu kolhozā «Čiņa» būvē J. Auniņa brigāde. Mūsu rajonā izsenis audzē linus, un šajā saimniecībā ceļ linu pārstrādes cehu, kurš apkalpos visus rajona agrorūpniecības apvienības kolhozus un sovhozus un sezonā dos divus tūkstošus tonnu produkcijas.

Mūsu celtnieki daudz uzmanības veltī padomju saimniecības «Burlnieki» ražošanas bāzes attīstībai. Pērnā gada nogalē nodevām ekspluatācijā jaunu noliklavu, kur varēs uzglabāt 36 tonnu graudu, — vairāk, nekā bija par šīs projekta. Bet tagad N. Čiņa brigāde turpat būvē modernu

lauksaimniecības mašīnu tehniskās apkalpes punktu.

Rūpju netrūkst L. Kokorīta vadītājam brigādei, kas kolhozā «Dikļi» ceļ jaunlopu nobarošanas kompleksu ar 600 vietām. Pagājušā gada pēdējā ceturksnī nodevām ekspluatācijā fermu 500 aītām kolhozā «Rosme» un tagad uzsākām tādu pašu celtni arī kolhozā «Gaisma».

Protams, mūsu kolektīvs būvē ne tikai ražošanas objektus. Ievērojams īpatsvars kopējā darbu apjomā ir dzīvokļu celtniecībai, kas ir ļoti svarīga Pārtikas programmas īstenošanas sastāvdaļa. Kadru nodrošinājums un notabilizēšanās laukos ir atkarīga no tā, vai saimniecībās būs labiekārtoti dzīvokļi un mājas. Tā padomju saimniecībā «Gamma» jau apdzīvo piecas Līvānu mājiņas,

un drīz nāks klāt vēl tikpat daudz. Pēc dažiem mēnešiem jaunas dzīvojamās mājas būs gatavas arī kolhozā «Čiņa» un I. Sudmaja kolhozā.

Pirms desmit gadiem mums vadītā brigāde pirmā lauku celtniecības sistēmā republikā pārgāja uz brigādes darba metodi. Ne viss sākumā veicās labi, taču mēs nenolaidām rokas, centāmies pārvarēt šķēršļus un grūtības. Viss kolektīvs uzmanīgi vēroja mūsu eksperimentu. Un tagad jau astoņas no divpadsmit mūsu organizācijas brigādēm strādā pēc šīs metodes.

Vai varam strādāt ar lielāku atdevi, lai palielinātu savu ieguldījumu Pārtikas programmas īstenošanā? Domāju, noteikti varam. Atsevišķās brigādēs ir jāuzla-

bo darba disciplīna, dažkārt darbu traucē dažādo dienestu darbības nesaskaņotība, ne vienmēr ar pilnu slodzi izmantojam tehniku. Visu to mainīt uz labo pusi ir mūsu pašu spēkos. Bet kā ar materiālu un konstrukciju piegādātājiem? Zinu, piemēram, ka L. Kokorīta brigāde jau ilgāku laiku nevar saņemt četrpadsmit dzelzsbetona vienslīpnes sijas kolhoza «Dikļi» lopu nobarošanas kompleksa būvei. Tās jāizgatavo republikas Būvmateriālu ražošanas ministrijas uzņēmumiem, taču līdz šim siju vietā — tikai tukši solījumi. Nopietnas pretenzijas mums ir par zemo kvalitāti Bolderājas rūpnīcā ražotajiem ķieģeļiem, kas nereti sadrūp pēc pirmā piesitienu ar ķellī.

J. PURIŅS,

Valmieras rajona starp-
kolhozu celtniecības or-
ganizācijas brigadieris



Pirmās Līvānu mājas tika uzceltas Ramatas ciemā.
Foto: Jēkabs Rudzītis, 1982.

AUDZINĀT UN PRASĪT

Laikam gan nav neviena cilvēka, kurā neradītu pārdomas PSKP XXVII kongresa gāita un tā nozīmīgie lēmumi. Mani gluži cilvēciski saviļņoja lielā foruma darba stils, tonis, atklātība. Bija reize, kad domās aplaudēju — klausoties, ka biedra N. Rižkova referātā atzīmēta nepieciešamība pakāpeniski noteikt mātēm ilgāku daļēji apmaksātu atvaļinājumu bērna kopšanai līdz pusotra gada vecumam un vienlaikus piešķirt tiesības uz papildatvaļinājumu līdz 6 mēnešiem. Domāju, ka visās rūpēs par cilvēku, šo rūpju kopsakarā tā ir viena no visvajadzīgākajām, labākajām lietām. Ik dienas redzu, cik milzīga nozīme ir audzināšanai: gan vērojot jauno darbinieku ienākšanu kolek-

tīvā, gan mēģinot ko par labu vērst nelabvēlīgajās ģimenēs, kur vecāki par bērnu likteņiem neliekas ne zinis un kur pat materiālā «svira» nepalīdz. Mums tiešām vajadzīgs vēl vairāk celt ģimenes, mātes prestižu, uzsvērt, cik liels ir darbs, ko veic sieviete audzinātāja. Ticu un ceru, ka valsts rūpes par ģimeni radinās prasīt no tās arī lielāku atbildību par jauno cilvēku, kurš ieiet dzīvē.

Tagad lauksaimniecībai vairāk nekā jebkad ir vajadzīgi cilvēki, kas ieinteresēti strādāt aktīvi, ar augstu profesionālo meistarību, ar novatorisku dzirksti — tas atzīmēts PSKP CK politiskajā referātā, uzsverot rūpes par lauku cilvēka darba un sadzīves apstākļiem. No

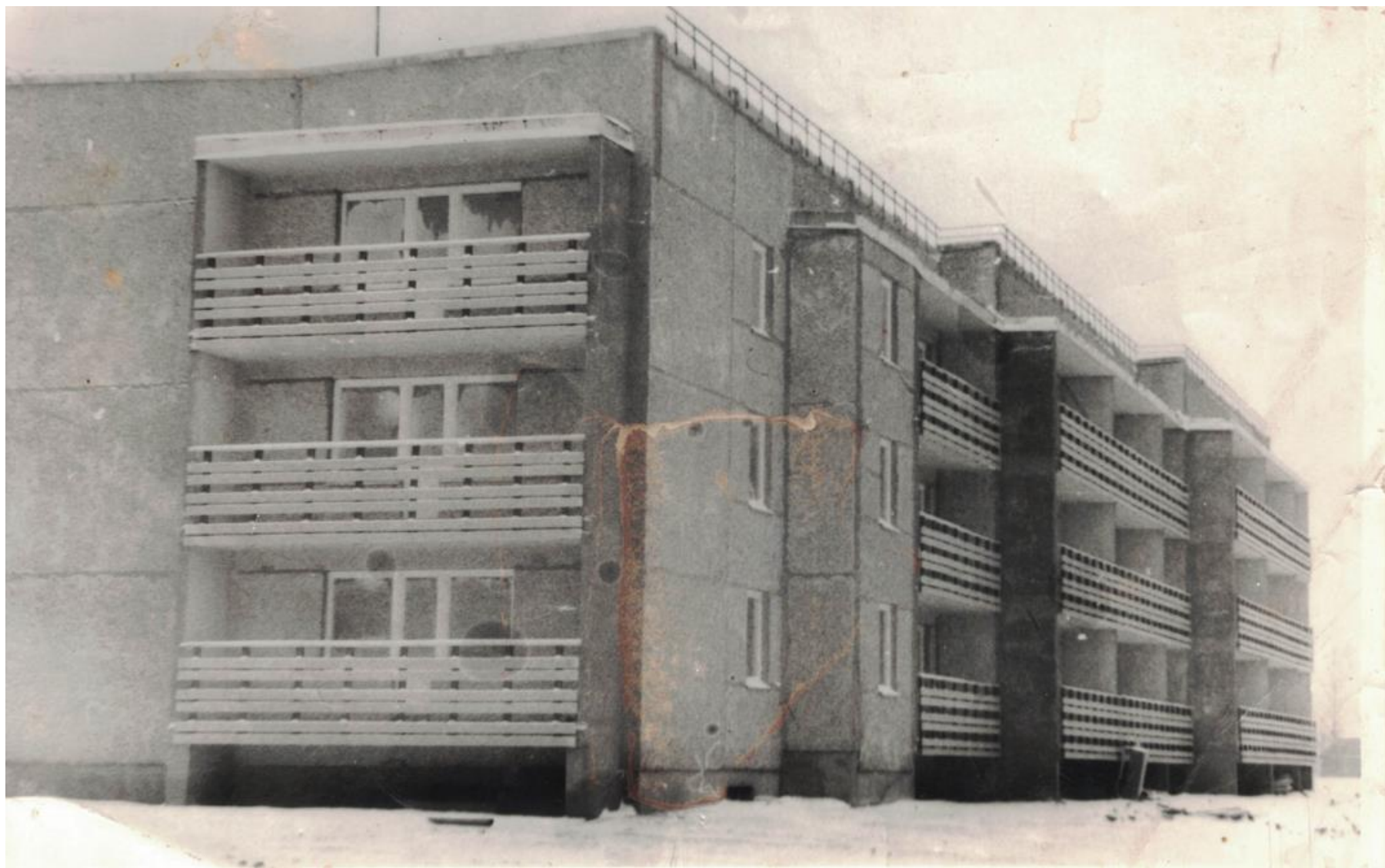
sirds ceru, ka dzīvojamās mājas būve, kas šogad jāpabeidz, mums Ramatā dos iespēju sagādāt labākus apstākļus un piesaistīt saimniecībai vairāk speciālistu. Māju cel SCO, un labi cel — tāpat kā pērn būvēto ciema izpildkomitejas ēku. Mums vēl ļoti daudz vajadzīgs, lai kaut cik līdzsvarotu samērā grūtos apstākļus Ramatā ar tām prasībām, kuras šodien jāizvirza strādātājiem, speciālistiem.

Ne reizi vien esam pārrunājuši: ja katrs kārtīgi tikai savu darbu vien padarītu! Bet ikdienā arvien iznāk sastapties ar paviršību, nevīžību. Tāpēc asi izjūtu kongresā uzsvērtu prasīgumu, stingrību. Mums tikai jātiek skaidrībā, ar kādiem līdzekļiem to realizēt.

A. RUDZITĒ.

Ramatas padomju saimniecības partijas pirmorganizācijas sekretāre

Lai rūpētos par saimniecības strādnieku labākiem darba apstākļiem, un piesaistītu jaunus speciālistus, tiek celta jauna daudzdzīvokļu māja «Ceriņos», kur arī tuvāk iedzīvotājiem tiek pārcelta bibliotēka un feldšeru punkts. Abas iestādes tiek pie četrstabu dzīvokļa.



Tautā sauktie «Zilie Ceriņi» (kolhoza strādnieku māja), celta 1986. gadā.
Foto: Jēkabs Rudzītis.



Tautā sauktā «Baltie Ceriņi» (kungu māja), māja celta 1986. gadā.
Foto: Jēkabs Rudzītis.

«CERIŅOS»

CERINI TVAN

Izziedot. Arī ap šo jauncelto Ramatas ciemā lielāko dzīvojamo māju, kurā pagājušajā piektdienā atklāja feldšeru punktu un bibliotēku. Pareizāk — šīs iestādes turpina darbu jaunās, atbilstošās telpās ciema centrā.

Šis notikums pulcēja visu paaudžu cilvēkus. Ar pateicības vārdiem un ziediem. Ar ticību savas saimniecības, ciema nākotnei. (Bet daudzām kultūras iestādēm laukos joprojām nav kulturālu telpu.)

Pēc oficiālās daļas bibliotēkā izskanēja Mazsalacas zonas kultūras darbinieku uzvedums «Tik miers mums dvēselē dod apskaidrotu dzīvi». Tajā Mirdzas Ķempes un Ērika Ādamsona sarakste, dzeja, dziesma. Tas bija Ramatas ciema bibliotēkas vadītājas Dainas Čākures veidotais kompozīcijas pirmatskaņojums, veltīts abu dzejnieku 80 gadu jubilejai.

Pēc tam pie bibliotēkas sienas tika pielikti pulksteņi, lai rāda pareizi, lai rāda kultūras laiku. Un bibliotēkas logu priekšā tika iestādīts kādas māmuļas atnests kastanis (Nebija «stādāmā diena»? Jā. Bet tas tika darīts ar mīlestību, ar ticību. Jāaug!)

Vēl «Ceriņos» ceriņi tvan.

A. BRIEDIS



Attēlā bibliotēkas vadītāja Daina Čākure ar bērniem Jāni Ernestu Ābelīti un Ziedoni Andrejevu, 2004. gada vasarā pie kastaņas, kas 1987. gada 19. jūnijā tika iestādīts pie jaunās bibliotēkas logiem. Kastaņu bibliotēkai dāvināja Marta Vaņkova.

Foto: Judīte Bogdanova, 2004. gada vasara.

Būvē firma

**SARUNĀ PIEDALĀS STARPSAIMNIECĪBU CELTNIECĪBAS ORGANIZĀCIJAS
VECĀKĀ EKONOMISTE GAIDA GRĪNLIŅA, RAŽOŠANAS TEHNISKĀS DAĻAS
PRIEKŠNIEKS IVARS PUMPURS UN PRIEKŠSĒDĒTĀJS LEONS ORGS.**

ras cehs. Kopējais SCO darbu apjoms pusgadā izpildīts par 105,8 procentiem. Padarīts vairāk nekā pērn šai laikā. Nodoti ekspluatācijā visi plānotie objekti. Peļņa par 8,8 procentiem pārsniegta plānotā summa. Tā ka mūsu firmas darbā arī ekonomiskie rādītāji nav peļami.

AR «SPIDOLU» ZARĀ

IVARS PUMPURS: — Sovasar Vērsī organizējam mūrnieku profesionālās sacensības. Piedalījās septiņas brigādes, tātad — septiņas komandas: sešas no SCO un septītā no Bērzaines kolhoza. Savdabīgu rekordu šais sacensībās uzstādīja Vaida Mežapukes piecu vīru brigāde: Līvānu māju apmūrēja 11

stundas un 50 minutes. Savdabīgs rekords, jo citreiz šim darbam vajadzīga vesela nedēļa.

LEONS ORGS: — Lūk, ko nozīmē pareiza darba organizācija. Arī materiālu šoreiz pietika. Tikai jaudā strādāt! Visas brigādes ar savu uzdevumu sacensībās tika galā divās dienās. Rūpīgi gādāja par darba kvalitāti. Liela bija atsaucība no dalībnieku un organizētāju puses. Rezultātā Ramatas sovhozs ieguva septiņas teicami apmūrētas mājas.

Sai sacensību darbā dalībnieki ļoti labi nopelnīja: uzvarētāju brigādē gandrīz pa 100 rubliem katrs. Nedaudz mazāk — 2. un 3. vietas ieguvēji. Katra uzvarētāju brigāde balvā saņēmusi arī ra-

diouztvereju «Spidola». Tā kā nākamajos objektos to varēs pakārt zarā un mūzikas pavadībā mūrēt tikpat raiti.

Vai šāds sacensību pārbauzījums paredzēts arī citos celtnieka amatos?

IVARS PUMPURS: — Vēl šogad sacensības notiks apdares darbos. Iespējams, ka tās risināsies kolhozā «Ziemeļi» 16 dzīvokļu nama jaunbūvē. Sacensības paredzētas arī sanitārtehnikas būvētājiem «Lauktechnikas» jaunceltņē. Šajās tikšanās reizēs iespējams darbabiedriem demonstrēt visracionālākos amata paņēmienus. Pārliecināties par savu māku, vērot kolēģu prasmes.

I. CERINA

1988. gada augustā Vērša ciema iedzīvotāji tiek pie jaunām Līvānu mājām



Domājot par saimniecības strādniekiem tiek celtas jaunas ēkas. 1985. gadā uzcelta jauna Ramatas ciema padomes ēka, kurā atradās arī Nuķa sakaru nodaļa. Ciema padomes ēku cēluši SCO Rūjienas brigādes vīri.

Foto: G. Penka, 2021. gada septembris.



1986. gadā uzceļ jaunu, plašu veikalu. Arī šo ēku ceļ SCO Rūjienas brigāde. Veikalu atklāj 1986. gada 30. decembrī. Foto: G. Penka, 2021. gada septembris.



1987. gadā uzcelts pakalpojumu centrs, kurā atradās veļas pieņemšanas punkts, kas atviegloja lauku ļaužu ikdienas soli, kā arī aitu vilnas pieņemšanas punkts. Centru cēla SCO Rūjienas brigāde. Vēlāk pakalpojuma centrā atradās arī frizētava.

Foto: G. Penka, 2021. gada septembris.

Izmantotie avoti

LNB digitālā bibliotēka Periodika <http://www.periodika.lv>

Ziediņš. V. Jauna padomju saimniecība. *Liesma*, Nr.140, 1959. 21.nov.

Birze. A., Jauns ciema klubs. *Liesma*, Nr.8, 1960. 21.janv.

Puriņš. J. Lauku celtnieku rūpēs. *Liesma*, Nr.104, 1982. 6.jūl.

Ziediņa. V. Māju pazīst pēc ozola. *Liesma*, Nr.102, 1984. 30.jūn.

Kravalis. J. Teicams kolektīvs. *Liesma*, Nr.184, 1986. 21.nov.

Ančevska. S. Raitumam. *Liesma*, Nr.31, 1986. 23.febr.

Meisters. M. Jau nākamajam cēlienam. *Liesma*, 1986. 11.jūl.

Rudzīte. A. Audzināt un prasīt. *Liesma*, Nr.42, 1986. 14.marts

Briedis. A., «Ceriņos», ceriņi tvan. *Liesma*, Nr.98, 1987. 24.jūn.

Ceriņa. I. Būvē firma. *Liesma*, Nr. 127, 1988. 13.aug.

Rudzīte. A. Ramatas «Pīlādzītis». *Liesma*, Nr.85, 1985.1.jūn.

Apsīte. I. Gādība par garajām stundām. *Liesma*, Nr.125, 1987. 11.aug.

Alpe J. Bērzi šalc draudzības dziesmu. *Liesma*, Nr.182, 1973. 21.nov.

Ramatas pagasta bibliotēkas novadpētniecības mapes.

Materiāli no Dainas Frombergas personīgā arhīva.

Fotogrāfijas no Ēvalda Zilpauša foto albuma.